

ligger for, slaar det ikke til at beraabe sig paa sin Overbevisning og Samvittighed, men der maa gives Grunde for Ens Overbevisning.

Broberg: Ja, de Herrer have jo nu hørt et Foredrag, som har moret dem, og jeg burde maasse være det ærede Medlem taknemmelig for den docerende Maade, hvorpaa han, ikke for første Gang, optræder imod mig. Jeg vil dog være ganske oprigtig og sige, at jeg er ham ikke taknemmelig derfor, og naar han besylder mig for ikke at bilægge, hvad jeg har sagt, med Grunde, saa tror jeg at kunne rette den samme Beskyldning imod ham, thi han har ikke bilagt med Grunde, hvad han har ironiseret over hos mig. Naar jeg har udtalt, at det, jeg sagde, var min Overbevisning om den rette Opfattelse af Grundloven, saa er det ikke nogen almindelig Flokkel, men saa er det, fordi jeg efter min bedste Evne har sat mig ind i Grundlovens Bestemmelser, ganske som jeg antager, at det ærede Medlem har gjort, og derefter har jeg bundet en Overbevisning, som jeg gaar efter, men at staa her og ramse op enhver Paragraf af Grundloven, hvorefter jeg er kommen til den Overbevisning, tror jeg dog vilde være at lægge altfor stærkt Beslag paa den ærede Foramlings Tid. Hvad min Samvittighed, angaar tror jeg ikke, jeg behøver nogen Anvisning af ham, eller at jeg skal søge den hverken hos Holberg eller hans Ridesfogder. Hvad Samvittigheden angaar har man kun at lyde sin egen Samvittigheds Røst, og jeg vil i alt Fald ikke i saa Henseende modtage nogen Værdom hverken fra det ærede Medlem eller nogen Anden om, hvad min Samvittighed byder mig.

Krieger: Jeg vil blot bede det ærede Ake Kongevalgte Medlem (Fischer), der tog Hensyn til en Øttring af mig i Begyndelsen af sit Foredrag, at erindre den Betingelse, som jeg stillede for, at jeg skulde gaa med til at gjøre det paagældende Forsøg. Den forbigik det ærede Medlem, og da jeg ikke er ganske vis paa, at han har lagt Mærke dertil, beder jeg ham udtrykkelig fastholde denne Betingelse. Iøvrigt vil jeg kun paa et eneste Punkt tilføie nogle Ord. Det er nemlig fra flere Sider, baade fra den ærede Finantsminister og fra den ærede Ordførers Side, blevet fremhævet, at jeg vel, naar jeg gjorde Indsigelse imod den Fordring til Lov, at den ikke skulde være udsat for forskjellig Fortolkning, kunde have Ret i, at

denne Fordring ikke kunde fyldestgøres, men at det var noget helt Andet, naar der var Spørgsmaal om at gjentage Ord, om hvilke det forud var givet, at der ved deres Anvendelse var opstaaet forskjellige Meninger. Her er der imidlertid efter mit Begreb for Landsthingets Vedkommende, og jeg kunde gjerne tilføie, tror jeg, ogsaa for Regjeringens Vedkommende, et Moment, som synes mig ikke uden Betydning og det er dette, som jeg for saa vidt mener er ganske mærkeligt, at uagtet Folkethinget har set, at de Ord, om hvilke der er Spørgsmaal, fortolkes af Regjeringen og Landsthinget paa en ganske anden Maade end den, som Folkethingets Flertal har opstillet, har Folkethinget dog ikke taget i Betænkning at gjentage dem; derved, forekommer det mig, bliver Betænkneligheden for Landsthinget og Regjeringen uendelig meget mindre, end den vilde være under andre Forudsætninger.

Maten: Jeg vil kun tillade mig at spørge den ærede sidste Taler: hvad har saa Spørgen været af de midlertidige Finantslove? Der ligger Statsregnskaber, der ikke ere afgjorte, det er den Virkning, som vi dog ikke skulde medvirke til, at nu naar efter naar Statsregnskaber henligge uafgjorte, fordi vi ikke ere enige om det Fundament, hvorefter Beslutningen skulde fattes. Det er i og for sig en Konsekvens, vi ikke skulde være med til at fremlalde. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kred (Broberg) sagde, at han tog Sagen praktisk, men naar jeg saa undersøgte efter hans Udtalelser, hvori da det Praktiske bestod, saa var egentlig vort Forslag fortreffeligt, men dog kunde det ærede Medlem ikke gaa med dertil. Og hvorfor? Fordi det ikke kan gjenneføres, det vil sige, i det andet Thing vil man ikke gaa ind derpaa. Vi maa altsaa slet ikke have nogen Mening, om den er nok saa rigtig og god, det er det andet Things Villie vi skulle bøie os for, ja, der kan jo være en Grændse, indtil hvilken vi efter vor Overbevisning kunne gaa i saa Henseende, men saa heller ikke videre.

Krieger: Jeg tillægger ganske vist det Spørgsmaal, at et Statsregnskab ikke i Tide afgjøres, fuldstændig den Betydning, som det fortjener, men vi maa ikke tage altfor tungt og alvorligt paa disse forskjellige Forhold, i alt Fald bliver man saa langt, langt alvorligere, end man er andre Steder. Den nævnte Ulempe er ganske vist en bety-